
Jindřich Pinc: K vyučujícím z FHS bych si šel klidně pro radu i dnes

---

Jindřich Pinc vystudoval bakalářský program [Studium humanitní vzdělanosti](#) na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy a potom Fakultu životního prostředí na České zemědělské univerzitě. Dnes působí ve společnostech [Ateliér pro veřejnou debatu](#) a [Socionaut](#), které zkoumají prostor a jeho působení na obyvatele. Také spoluzaložil spolek [Povaleč](#), který pořádá stejnojmenný festival ve Valči a spravuje kulturní centrum [Klubovna](#) v pražských Dejvicích.

Působíš v Ateliéru pro veřejnou debatu a Socionautu, to jsou společnosti, které se zabývají prostorem a lidmi v něm. Poskytují, mimo jiné, komunikační a participativní nástroje, at' už městům,

architektům nebo občanským sdružením. Čím konkrétně se ale zabýváš Ty?

Naše práce, v obou zmíněných subjektech, má více úrovní. Jedna by se dala popsat jako oblast komunikačních dovedností, druhá využití určitých vědních metod a třetí bych nazval asi strategické přemýšlení. Mě baví poslední dvě zmíněné oblasti – strategické plánování a využití vědních metod. Komunikační dovednosti ovládám, ale není to moje parketa.

Mohl bys svou práci ještě představit na nějakém konkrétním příkladu?

My se zabýváme participací veřejnosti, ale ve specificky vymezeném úseku územního plánování a územního rozvoje. A když vezmu hypotetický příklad – řekněme, že chce město zrekonstruovat náměstí. Podle staršího přístupu by si nechali udělat technický průzkum, zrevidovali by prostředky, aby zjistili, jestli na rekonstrukci vůbec mají peníze, a potom by projekt zadali architektovi, buď nějakému, se kterým spolupracují už déle, nebo v lepším případě uspořádají architektonickou soutěž. Dnes města už ale pracují a uvažují trochu komplexněji a reflektují sociální složku. Kromě technických parametrů se proto zabývají i uživatelským hodnocením prostoru a snaží se dělat „user-oriented“ design měst. Takže my jim „přechroustáme“ sociální realitu a předložíme jim ji jako konkrétní podklad. Nakonec se to ideálně promítne do zadání té architektonické soutěže.

Hypotetický projekt rekonstrukce náměstí pak není jen něco, co dalo dohromady pár odborníků, ale už se do něj promítá i sociální realita. Tak to, podle mě, má být. Kromě toho je samotný ten proces obohacující pro jeho účastníky.

S uživatelskou příjemností souvisí i komunitní život. Tím ses taky zabýval, minimálně v různých spolcích, jejichž jsi byl nebo jsi součástí. Mám pocit, že zrovna komunitní život se u nás ještě neetabloval. Proč je důležitý?

Když se město otevře svým obyvatelům a jedná s nimi, a i naopak, když obyvatelé shodí nervozitu, která je v úředním kontaktu docela běžná, je to užitečné pro obě strany. Město má zájem na tom, aby se jeho obyvatelé zajímali o své

okolí, protože když to dělají, zjišťují často, že se jim tam žije lépe, než se zdá z nějakého povrchního hodnocení. Myslím si, že poučenější obyvatelé jsou i spokojenější obyvatelé.

A komunita se dá posilovat různými způsoby, nejen participací. Může to být třeba pořádání kulturních akcí, tomu jsem se taky chvíli věnoval ve spolku Živé město, se kterým jsme pořádali kulturní akce pro obyvatele Prahy 6.

Takže komunitní život vede, řekněme, ke zkulturování prostředí, ve kterém se odehrává?

Dá se to tak říct. Podle mě se všechno, co jsem zmiňoval, dá zastřešit termínem veřejná debata. Tu považuju za klíčovou. A jestli se odehrává na veřejném setkání, které pořádá radnice, nebo na akci pořádané aktivním občanským sdružením nebo konec konců i v hospodě, není tolik podstatné, ale je důležité, aby se odehrávala.

Utváří prostor člověka nebo člověk prostor?

Je to oboustranné, ale síla je podle mě v člověku. Člověk utváří prostor a taky by ho utvářet měl.

Nemůžu si pomoci, ale já v tom zmíněném nutném dialogu i v interdisciplinarity všech Tvých činností a projektů (krom práce myslím například festival Povaleč, který jsi spoluzakládal, není jednostranně zaměřený, ale všekulturní) vidím FHS. Je právě interdisciplinarity to, co sis z FHS odnesl?

I když bych to asi nenazval tak složitým slovem (*smích*), myslím si, že ano. Snaha dívat se na věci z různých úhlů pohledu a vůbec uvědomění, že různé úhly pohledu jsou, to je odkaz, který si z FHS nesu určitě. A krom toho i schopnost sebedisciplíny nebo uvědomění, že do společnosti musí člověk přispívat.

Na FHS mě napadlo, že bych mohl zkoušet kariéru městského úředníka. Právě přesvědčení, že do společnosti musí člověk přispívat, mi k tomu dodalo odvahu.

Co ještě Ti FHS dala? Vzpomeň si na oblíbenou přednášku, na nějakou knihu, co jsi na FHS přečetl, vyučující nebo vyučujícího?

Možná se už budu pohybovat v oblasti klišé, ale osobnost Honzy Sokola pro mě byla naprosto stěžejní. A konec konců pro mě byly důležité i přednášky mého táty (doc. Zdeňka Pince – *pozn. red.*). Bylo zajímavé sledovat ho při práci, kdybych tehdy nemusel, tak bych jeho přednášky asi neposlouchal, ale ve škole jsem musel a dost mě to bavilo. V tomhle ohledu mi jako silný motiv přišlo i nalezení cesty k tátovi v té jeho pracovní roli, roli vysokoškolského učitele.

A pro moje studium byla důležitá i Hedvika Novotná, u které jsem psal bakalářku.

Taky jsem měl spoustu skvělých spolužáků, které po očku pořád sleduju. Všichni se určitým způsobem periferně registrujeme a víme o sobě. Takže si z FHS odnáším i sociální kapitál, ten považuju za důležitý. Víím, co kdo dělá, a můžu se na někoho z nich obrátit, když by bylo potřeba. A to vlastně platí i o vyučujících. Mám pocit, že bych si k nim šel pro radu i dneska, kdybych potřeboval, neměl bych s tím problém. To o té druhé škole, kde jsem studoval, říct nemůžu. Tam bych si pro radu nešel.

Ta druhá škola mě taky zajímá. Ty jsi po FHS šel studovat Fakultu životního prostředí na České zemědělské univerzitě. To je škola v podstatě technického zaměření, proč ses nakonec rozhodl nepokračovat v tom humanitním směru? A jaký byl ten přechod?

Chtěl jsem zažít, zkusit si i studium na jiné škole. Vždycky mě taky zajímalo životní prostředí a je mi blízka ekologie a té jsem se chtěl věnovat i po bakaláři. Ale po pěti letech studia na FHS mě už přestala bavit teorie a chtěl jsem něco praktičtějšího. Proto jsem si zvolil inženýrské studium na Fakultě životního prostředí na Zemědělce. Tam jsem sice praxi dostal, ale když jsem do studia nastoupil, zjistil jsem, že nakonec mi ta teorie chybí. Nakonec to nebyla úplně šťastná zkušenost. Neměl jsem pocit, že tamní vyučující mají zájem o to, aby člověk rostl. Ten přechod z FHS byl proto poměrně těžký.

Ale Ty ses při studiu FHS nevěnoval jen teorii, v rámci bakalářky (Biografie stavebního typu tzv. školičky v Praze) ses věnoval výzkumu. To nebylo dost?

Ale to ne, to bylo skvělé. Já jsem dělal v podstatě sociologický výzkum, který jsem si během psaní bakalářky osahal a jsem vděčný, že jsem si to mohl vyzkoušet, protože podobné metody používám teď v práci. Mně jen tehdy hodně zajímalo město, územní plánování, do určité míry i krajinné, a to FHS tehdy nenabízela.

Když mluvíš o zájmu o město... Máš oblíbenou pražskou část? Nebo nějaké místo?

Jsem hodně zakořeněný na Vyšehradě, kde jsem vyrůstal. Ale jeden čas jsem žil i na Žižkově a tam se „zakořeňuje“ velmi jednoduše, asi to tam mám nejradši. Řekl bych, že Žižkov je lidový a hezký.

Nemáš pocit, že se z Žižkova stala taková módní „hipster čtvrt“, jako byl nebo pořád je Karlín?

To ano, to se děje. Já jsem bydlel na takovém terénním zlomu mezi zkrášeným Žižkovem a tím starým, dobrým, špinavým v kopci.

A ten starý máš radši?

Mám. Je autentičtější. Ono k tomu trendu jakéhosi uklízení čtvrtí nedochází jen v Praze, ale je to přirozený proces. Otázkou je, jestli se proti němu dá nějak bojovat, aby se zachovala autenticita místa.

Ještě mě zajímají ty mimopracovní aktivity. Ty jsi už při studiu spoluzakládal spolek Povaleč, který pořádá kulturní festival stejného názvu ve Valči na Karlovarsku, krom toho jsi taky založil v Dejvicích kulturní centrum Klubovna. Jak ses k těmhle činnostem dostal a nebylo to dohromady se studiem náročné?

Ke studiu to byla výborná vedlejší činnost a taky způsob, jak utratit všechny svoje peníze a zameškat půlku přednášek (*smích*). Ale myslím si, že bylo velmi dobře, že jsem se do těchhle věcí pustil, i když nutno přiznat, že moje studium na tom trošku utrpělo. Dokonce bych řekl, že v určitý moment jsem se vzdělával na dvou úrovních. Můžu to jen doporučit. A jak jsem se k tomu dostal... Zase je to tím sociálním kapitálem, mám kolem sebe úžasné lidi, se kterými se cítím dobře, jsme kamarádi od dětství a ve správný moment jsme sebrali odvalu se pustit do něčeho, co, jak se ukázalo, má smysl.

Napřed byl jen festival a potom nás tolik bavil, že jsme ho v nějaké formě chtěli přivést i do Prahy. A v Dejvicích se nám podařilo najít vhodný prostor v budově tzv. školičky. V té jsme založili Klubovnu a já jsem pak o školičkách psal i svou bakalářku.

Mimochodem nám s Klubovnou pomáhala spousta spolužáků z FHS. Měli jsme tam pivo, tak přišli a pomáhali nám pak třeba celý víkend s přestavbami a úklidem.

Na závěr se přesunu do současnosti – byl ses podívat v novém sídle fakulty?

Stydím se za to, ale ještě nebyl. Jednou jsem šel kolem, ale nedala se přeběhnout ta strašná silnice, co vede okolo. Viděl jsem ale už několik pořadů o nové budově, takže vlastně jsem ji viděl mockrát, ale osobně jsem se uvnitř podívat nebyl. A mrzí mě to.

Ale když byla vyhlášena architektonická soutěž o novou budovu FHS, tak jsem to hodně sledoval, studoval a bavilo mě to. A ten výsledek hodnotím velmi pozitivně, jsem rád, že fakulta má konečně svoje místo a už není rozdrobená, takže se různé úrovně studia můžou „kamarádit“.

Děkujeme za rozhovor!

Martina Plass

1. 2. 2023